

דְּאֶקְרִי צִלְמוֹן וגם יוצא מהיכל זה שלג הנקרא צלמון שהוא סוד הבינה סוד ג' אלפי"ן (העולים ג' שלג) דג' אהי"ה כנודע (מקדש מלך). **כָּמָה דְּאֶתְ אָמַר** כמו שנאמר (תהלים סח) **תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן** [ט9] שהוא שלג הנמצא בגיהנם הנקרא צלמות.

חסידי אומות העולם נמצאים בהיכל זה שהוא מעט ממותק

בְּהִיכְלָא דָא בהיכל זה השביעי, **קִיִּימָאן אַרְבַּעַּה פְּתַחִין** יש ארבעה פתחים, **דְּמִתְפָּרְשָׁן לְאַרְבַּע סְטָרִין לְבַר**

שמתפרשים ונפתחים לארבעה צדדים לחוץ, והטעם שיש בו ד' פתחים כיון שהוא היכל

אור הרשב"י

חמא ברבי חנינא, כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה, מצננין לו גיהנום, שנאמר, (שם סח) "בפרש שדי מלכים, בה תשלג בצלמון", אל תקרי, בפרש' אלא, בפרש'. אל תקרי, בצלמון, אלא, בצלמות. ואמר רבי חמא ברבי חנינא, למה נסמכו [דף טז] אהלים לנחלים? דכתיב, (במדבר כד) "כנחלים נטיו, כגנת עלי נהר, כאהלים נטע" וגו'. לומר לך, מה נחלים מעלים את האדם מטמאה לטהרה. אף אהלים מעלים את האדם מכף חובה לכף זכות וברש"י שכתב בפרש שדי – אם תפרש שדי ותבדיל תיבות של מלכות שמים, מלכים בה תשלג בצלמון התורה אשר בה מלכים ימלוכו תשלג ותצנן לך את צל המות.

[ט9] איתא במדרש בראשית רבה (כא, ט) וז"ל: ואת להט החרב המתהפכת, רב הונא ורבנן, רב הונא בשם רבי אבא אמר החרב זו מילה שנאמר (יהושע ה, ב) עשה לך חרבות צורים. רבנן אמרי החרב זו תורה, שנאמר (תהלים קמט, ו) וחרב פיפיות בידם. רבי אבדימי אמר ואת להט החרב, להט זו גיהנום שמלהטת האדם מראשו ועד רגליו, החרב זו המילה, אמר הקב"ה מי מציל את בני מאש לוחט הוי אומר זו המילה. לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים (משלי לא, כא), משלג זו גיהנום, שנאמר (תהלים סח, טו) תשלג בצלמון, בזכות מילה, כי כל ביתה לבוש שנים, זה דם מילה. עכ"ל.

ובגמ' איתא (ברכות דף טו ע"ב) אמר רבי

כחב"ד שהם ד' (מקדש מלך). **וְאֵלֵינִי אֶחָדִין וְלֹא אֶחָדִין בְּסֹטְרָא**
דְּקְדוּשָׁה ואלו הפתחים אוחזים ולא אוחזים בצד הקדושה (ראשית חכמה). כיון
 שמקום זה **לֹא אֶתְאַחֵד** לא לגמרי בקלי' אלא הוא גם אוחז בקדושה, וזה שאמר
אֶלֹא דִאֶתְחַזִּי בְּאֵינֹנִי פִתְחֵין נְהוּרָא דְנְהִיר כיון שנראה באותם
 פתחים אור המאיר מצד הקדושה, **וְאִיהוּ אֶתֶר דְּמִתְתַּקֵּן בְּכָל פִּתְחָא**
וּפִתְחָא והוא מקום מתוקן לכל פתח ופתח, **לְאֵינֹנִי חֲסִידֵי דְשָׁאֵר**
עֲמִין לאותם חסידי אומות העולם, **אֵינֹנִי דְלֹא אֲבֹאִישׁוּ לֹזֵן**
לְיִשְׂרָאֵל אלו שלא קלקלו והריעו לעם ישראל, **וְאִשְׁתְּדִלוּ עִמְהוֹן**
בְּקִשׁוּט והשתדלו ועזרו להם באמת. **אֵלֵינִי קַיְיִמִי בְּאֵלֵינִי פִתְחֵין** אלו
 נמצאים באותם פתחים, **וְנִיחֵי תַפְן** ויש להם מנוחה שם. (נ"א מֵהָאֵי סֹטְרָא וְנִיחֵי
 מֵהָאֵי סֹטְרָא).

מלכי אומות העולם שלא הזיקו לעם ישראל גם נמצאים בהיכל זה

בְּפִתְחָא דִּהָאֵי הֵיכְלָא, בפתח של זה ההיכל, שהוא הפתח הנמצא
בְּאֲמֻצְעֵיתָא, בהיכל האמצעי **לְבַר** מבחוץ (ראשית חכמה),
שִׁית פִּתְחֵין יש ששה פתחים קטנים **דְּמִתְאַחֲדֵי בְּהָאֵי הֵיכְלָא**
 הנאחזים בהיכל זה, **וּפְלְהוּ אֶחָדִין בֵּיהּ** וכולם כלולים בו, כי כשם שבקדושה
 היכל קדש קדשים הוא כולל ו' היכלות כך בטומאה היכל השביעי דחב"ד דקלי' כולל ו'
 היכלות (מקדש מלך). **הָכָא** כאן בהיכל השביעי הזה **אֵית כּוּיִן פִּתְיָחֵן** יש
 חלונות הפתוחים, **לְסֹטְרָא דְנְהוּרָא קְדִישָׁא** לצד האור הקדוש, **וְאֵינֹנִי**

הלימוד היומי

דוֹכַתִּינ מִתְתַקְנִי ואלו המקומות מזומנים ומתוקנים לְמַלְכֵי שָׂאֵר
 עַמִּין למלכי אומות העולם, אֵינּוֹן דְּלֹא עָאקוּ לֹזַן לְיִשְׂרָאֵל אלו שלא
 דחקו והציקו לעם ישראל הקדוש, וְאֵגִינוּ עַל־יְהוּ תְדִיר והגינו עליהם תמיד.
 אֵלִין אֵית לֹזַן יְקָר בְּגִינֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אלו המלכים יש להם כבוד
 בזכות שהטיבו עם ישראל, וְאִתְהֵנוּ בְּהוּא אִפְלָה דְאֵינּוֹן יִתְבִּין
 והם יהנו באותה אפלה שהם יושבים, מְגוּ נְהוּרָא דְנְהִיר מְסֻרָא
 דְקְדוּשָׁה מתוך אותו אור המאיר בהיכל זה מצד הקדושה. כְּמָה דְאֵת אָמַר
 כמו שנאמר, (ישעיה יד) כָּל מַלְכֵי גּוֹיִם כְּלָם שָׁכְבוּ בְכָבוֹד אִישׁ
 בביתו, דהיינו כל אחד ישב במקום הראוי והמזומן לו בהיכל זה.

המלכים שהציקו לעם ישראל נידונים ג' פעמים ביום בדינים קשים
 וְאֵי עֲבָדוּ עָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל ואם עשו צרות לעם ישראל [צ], אִו דְּחִיקוּ
 לֹזַן או דחקו אותם. כְּמָה אֵינּוֹן דְּאִתְדִין בְּהוּ כמה מלאכי חבלה

אור הרשב"י

וישבה ירושלים תאמין, שנאמר (יחזקאל כו
 ב) אמלאה החרבה אם מלאה זו חרבה זו. רב
 נחמן ברבי יצחק אומר מהכא ולאום מלאום
 יאמין. ואם כן ישועתן של ישראל תלוי בשני
 אופנים, אחד אם יעשו תשובה ויזכו
 במעשיהם הטובים להגאל, וממילא על ידי
 ישועתן של ישראל שיגיע תצמיח הנקמה
 והעונש על שהריעו ושיעבדו לישראל. ובזה
 נבאר מאמר הכתוב בתהלים (קמג יא-יב)

[צ] בספר בית הלוי (ח"ג דרשות דרוש מז)
 כתב וז"ל: נראה לבאר, דהנה ישועתן של
 מאמינים וכן משפטם של אינם מאמינים על
 מעשיהם הרעים ועל שיעבודם הם שני דברים
 שהם אחד, ושניהם תלויים זה בזה, וכשזה קם
 זה נופל, וכמו דמבואר במסכת מגילה (דף ו
 א) ירושלים וקיסרי אם יאמר לך אדם ישבו
 שתיהם אל תאמין, חרבו שתיהם אל תאמין,
 חרבה ירושלים וישבה קיסרי חרבה קיסרי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שאוחזים בהם, וְדִיַּיִנִּין לְהוֹ לְתַתָּא וּדְנִים אוֹתָם לְמַטָּה בְּגִיחָנָם תְּלַת זְמָנִין בְּיוֹמָא ג' פעמים בכל יום (פרדס רימונים), מִכְּפָּמָה דִּינִין מְשַׁנְיִין אֱלִין מְאֱלִין בכמה דינים משונים אלו מאלו, קשים אלו מאלו, וכל זה לְאִינוּן מְלָכִין דְּעֶאֱקוּ לְהוֹ לאותם מלכים שהצרו לעם ישראל, דְּאֶתְדָּנוּ בְּהֵהוּא עֲלָמָא בְּכַפָּה דִּינִין שנדונים באותו עולם בכמה דינים, ולא רק זה אלא וְכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא סְהַדִּין סְהַדוּתָא עֲלֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל בכל יום ויום מעידים על ישראל שהם טובים, וְעַל מְהִימְנוּתָא דְּלַהוֹן ועל האמונה שלהם בה' יתברך, ואח"כ וְנִחְתִּי לְתַתָּא וְאֶתְדָּנוּ תַּפְּן יורדים ללמטה ונידונים שם. וְפִאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא דִּין אשריהם עם

אור הרשב"י

ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני ואבוס עמים באפי ואשברם בחמתי. והמשך הכתוב, אמר, ושנת גאולי באה, דהגיע כבר זמן הקץ לגאול אותם, ואביט ואין עוזר ואשתומם כי אין סומך, פירוש התבוננתי במעשיהם של ישראל ועל ידי מעשיהם אין להם זכות שאנאל אותם, ואין בהם שיושיע לי בצדקתו ובמעשיו הטובים שאנאלם. ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני ואבוס עמים באפי, דהחמימה שיש לי על העכו"ם עבור מעשיהם הרעים אשר לא טובים היא תושיעני ותסמוך אותי לגאול את ישראל וכמו שנתבאר.

ובצדקתך תוציא מצרה נפשי ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. אמר, דעל ידי החסד שתגדיל עלי בזה החסד תצמית אויבי, ויגיע אז העונש ומדת הדין להעכו"ם מהחסד שעל ישראל. וכן יכול להיות להיפוך, דגם אם ישראל לא יהיו זכאין חלילה עם כל זה כשתתמלא סאתם של העכו"ם ויגיע זמן העונש להם להחריבם, או מהמידת הדין שעל העכו"ם תצמח גאולתן וישועתן של ישראל, כי נגד העכו"ם כל ישראל צדיקים גדולים ויזכו על ידי זה במשפט להגאל. ובזה נבאר הפסוק בישיעה (קפיטיל סג ד) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה ואביט ואין עוזר ואשתומם